

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra DANSKE VERS

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-claussen06val-shoot-idm140125918683920.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 4: Danske vers

Imidlertid har de med hinanden at gøre - og med påstanden om "sprængthed". Når SC ikke har kunnet godtage udtrykket, ligger vægringen i forlængelse af den holdning, han hidtil havde haft til offentlighedens opfattelse af ham. Hans bøger traf stadig ikke *den rette Adresse*, og det afholder ham fra at give sig i *Kast med nordisk Erobring* - og når han nødtvungent bosætter sig i Danmark oktober 1911, skyldes det først og fremmest hensynet til børnenes skolegang og familiebladet *Lolland-Falsters Folketidende*, hvis redaktionelle hovedledelse han kunne overtage efter den hidtidige redaktør, svogeren Aage Jordans fratræden. Det er da heller ikke den største entusiasme, der ligger bag udgivelsen af *Danske Vers*. I et brev til Peter Nansen fra februar 1911 skriver han: *Hr. Bojesen har maaske sagt Dem, at jeg i 1912 har 25-Aars Jubilæum og mener, at noget maa foretages i den Anledning* (N. B. Wamberg: *Digterne og Gyldendal*, 1970, p. 209), men dette "noget" kunne kun foretages på grund af vennen Edith Rodes hjælp. Hun nævner selv i en artikel i *Verden og Vi* 11.12.1921 (jf. udgiverens forord, bd. I), at SC havde hørt så tit, *at han var vanskelig at forstaa - eller maaske bare svær at sælge. Vi skubber undertiden Stene hen for hinanden[s] Fod næsten uden at tænke over det. - - - Nu fik han Lyst igen.* Og andetsteds fortæller hun, at SC som svar på en opfordring til at komme hjem i et brev fra Paris marts 1908 skriver: *- Paa mig bliver de altid arrige - hvad Pokker jeg rører ved. - Der er for det andet min Poesi. Det er blevet vedtaget, at man ikke kan forstaa den. Og jeg hører det saa ofte, naar jeg er imellem Landsmænd, at jeg aldeles taber Lysten til at gøre mig forstaaelig - - .* Det var hende, der gav ham lyst igen ved at påtage sig arbejdet som hans sekretær, og det er berettiget, når hun senere i den citerede artikel (*Berlingske Tidende Aften* 16.7.1931: *Mit Billede af Sophus Claussen*) hævder: *Jeg siger det med Stolthed: Det var mig, der 156 tvang Sophus Claussen, ikke til at skrive - for de fleste var skrevet i Forvejen, og ikke til at digte, for det kunde han ikke have ladet være med - men til at samle Danske Vers. Den Bog, der gav ham tilbage til Offentligheden.*